

De Jordaan

Psa 115:16-18 Aangaande den hemel, de hemel is des HEEREN; maar de aarde heeft Hij den mensenkinderen gegeven. De doden zullen den HEERE niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn. Maar wij zullen den HEERE loven van nu aan tot in der eeuwigheid. Hallelujah!

Voordat we de Jordaan oversteken laten we ons geheugen opfrissen met de eerdere drie plaatsen waar Elia en Elisa doorgingen.

Gilgal betekent het overwinnen van de wereld. Dit is de plek om te leren om in juiste relatie met de wereld te leven. Het gaat over het overwinnen in de geest van de verleidingen en verlokkingen van de wereld. Dat is één van de voorwaarden voordat de zalving van God komt op ons leven. We moeten zijn gekruisigd aan de dingen die in de wereld zijn.

De tweede plaats, Bethel, wat het huis van God betekent, waar we groeien in de diepte van de relatie met God, totdat we een woonplaats zijn geworden waar God zelf woont. De tweede fase om ons in te ontwikkelen is om een goede relatie met God te hebben om de zalving van God te ontvangen.

De derde plaats is Jericho. Hier gaat het over het leren van het gezag over de demonen, hun 'leefwereld' en bevoegdheden. Jericho leert ons over onze overwinning op de vijand en al zijn werken.

Tenslotte gaan we naar de Jordaan, wat het overwinnen van de ziel in ons leven betekent, doordat we in het beloofde land - het leven in de Geest - voet zetten.

Er zijn dus vier fases waarmee wij geconfronteerd geconfronteerd. Ten eerste onze relatie met de wereld. Ten tweede is het onze relatie tot God. Ten derde is in ons standpunt over de vijand. De laatste is dat we moeten weten wie er in onszelf regeert en daarnaar leven. Het heeft te maken met onze eigen omgang of kennen van onze ziel. Er is geen grotere strijd dan de strijd binnen in onze eigen ziel. Veel mensen proberen te de strijd aan de buiten kant te strijden in de uiterlijke dingen en symptomen, terwijl ze niet tot overwinning komen van de strijd die in hun eigen ziel, hun leven binnenin. Nu is er veel te onderwijzen met betrekking tot het overwinnen van de ziel. Hier beperken we ons tot één aspect. Het idee van de Jordaan Jordanië is het overwinnen van de ziel in ons leven. Het is een kwestie van het onderwerpen van de ziel aan de dingen van de Geest.

2Ki 2:8 Toen nam Elia zijn mantel, en wond hem samen, en sloeg het water, en het werd herwaarts en derwaarts verdeeld; en zij beiden gingen er door op het droge.

2Ki 2:9 Het geschiedde nu, als zij overgekomen waren, dat Elia zeide tot Elisa: Begeer wat ik je doen zal, eer ik van bij je weggenomen worde. En Elisa zeide: Dat toch twee delen van uw geest op mij zijn!

2Ki 2:10 En hij zeide: Gij hebt een harde zaak begeerd; indien gij mij zult zien, als ik van bij je weggenomen worde, het zal je alzo geschieden; doch zo niet, het zal niet geschieden.

2Ki 2:11 En het gebeurde, als zij voortgingen, gaande en sprekende, ziet, zo was er een vurige wagen met vurige paarden, die tussen hen beiden scheiding maakten. Alzo voer Elia met een onweder ten hemel.

2Ki 2:12 En Elisa zag het, en hij riep: Mijn vader, mijn vader, wagen Israels en zijn ruiters! En hij zag hem niet meer; en hij vatte zijn klederen en scheurde ze in twee stukken.

2Ki 2:13 Hij hief ook Elia's mantel op, die van hem afgevallen was, en keerde weder, en stond aan den oever van de Jordaan.

2Ki 2:14 En hij nam den mantel van Elia, die van hem afgevallen was, en sloeg het water, en zeide: Waar is de HEERE, de God van Elia? Ja, Dezelve? En hij sloeg het water, en het werd herwaarts en derwaarts verdeeld, en Elisa ging er door.

De rivier de Jordaan staat symbool voor iets anders dan de Rode Zee. In Corinthiërs, schrijft Paulus over Mozes en zei dat het doortrekken van de Israëlieten door de Rode Zee een symbool van de waterdoop is.

De Israëlieten trekken veertig jaar later door de Jordaan het beloofde land in, zoals we lezen in Jozua. Dus de Jordaan vertegenwoordigt iets anders en iets diepers dan waterdoop, een fase verder in Gods plan met zijn volk. Als overschrijding van de Rode Zee de waterdoop betekent - waarbij we ons oude leven achter ons laten en opstaan in gerechtigheid en in nieuwheid des levens - dan betekent het oversteken van de Jordaan het intrekken in de geestelijke wereld, waar God wil dat we in te verblijven. Als de Israelieten een afschaduwing zijn van ons leven nu als christenen waarvoor de beloften in vervulling zijn gegaan in Christus, dan moeten wij er ernst mee maken om daarin te leven. Als God in de Israelieten veertig jaar geen behagen heeft gehad vanwege hun ongeloof om het beloofde land in te trekken en hen allen heeft omgebracht in de woestijn doordat Hij ze veertig jaar lang liet omzwerven totdat de laatste van die generatie gestorven was, dan moeten wij er ernst mee maken om het beloofde land in te gaan en de 'Jordaan' in ons leven over te steken. We kunnen hiervan ook lezen in Hebreeën waarin de schrijver ons ook ernstig oproept om tot deze rust van de beloften in te gaan.

We weten dat God ons een geest, ziel en lichaam heeft gegeven, maar we worden verondersteld om onafgebroken te functioneren in de geestelijke wereld. Maar sinds de mens zondigde, is de ziel van de mens gaan functioneren in een louter natuurlijke functie en hebben we de geestelijke functie van onze ziel verwaarloosd. De ziel van de mens is echter door God geschapen om onafgebroken te functioneren in de geestelijke wereld. De oversteek van de Jordaan betekent de doorbraak van onze ziel in het geestelijke rijk. Met andere woorden, onze ziel wordt geïntroduceerd in de geestelijke wereld. Er is een doorbraak van onze geest in de ziel, zodat de Geest van God onze zielen kan controleren. Op deze manier kunnen onze zielen zich ontwikkelen tot een instrument van God met betrekking tot de geestelijke wereld. We moeten leren hoe ons vrij te bewegen van, en naar, en in de geestelijke wereld en in de natuurlijke wereld en vice versa. We moeten dit leren herkennen en er vertrouwd mee raken.

Waarom zoje ik terug willen gaan naar het natuurlijke rijk? Als je altijd leeft in de geestelijke wereld, dan kan je niet een normaal menselijk leven hier op aarde leven. Om een normaal menselijk leven te leven, moet je leren hoe je 'terugkeert' in de natuurlijke wereld. Je moet weten wanneer te leven in de geest en wanneer te leven in het natuurlijke rijk. Bijvoorbeeld, als tijdens het wandelen uw schoenveter losraakt, dan stopt je met lopen om uw schoenveter vast te binden. Dat is een natuurlijke handeling niet een geestelijke handeling. Er is niets geestelijks aan het vastmaken van je schoenveters als ze losraken. Als je echter onafgebroken in de geest zoje hebben gewandeld in plaats van het natuurlijke, dan kon je niet schelen of je schoenveter is losgeraakt of nog vast zit. Je zoje het zelfs niet erg vinden als een hond bij je in de buurt kwam en aan je broek ging trekken. Je bent gewoon in de geestelijke wereld. Om in de geestelijke wereld te leven, terwijl we ook nog steeds leven in de natuurlijke

wereld, we moeten leren hoe ze met elkaar in verbinding staan en hoe ze met elkaar 'samenwerken' of invloed op elkaar uitoefenen. God heeft ons geestelijke wezens gemaakt, die ook in de natuurlijke wereld leven.

Als je een auto bestuurd of je neemt een bus, dan moet je dingen weten hoe dat in de natuurlijke wereld werkt. Wanneer je b.v. een bus neemt, dan moet je weten welk nummer de bus heeft die je moet nemen, een kaartje kopen (of iets dergelijks), en op de juiste plaats gaan wachten op de juiste tijd. Of wanneer je autorijdt, moet je weten hoe te schakelen, sturen, gasgeven en te remmen. Bovendien moet je op de hoogte zijn van de geldende regels en om te mogen rijden moet je succesvol een examen hebben afgelegd. Wanneer je deze dingen hebt besloten en ze hebt gedaan, dan bent je niet bezig om geestelijke beslissingen te maken maar natuurlijke. Dit soort besluiten moet je maken om te leven in de natuurlijke wereld. Natuurlijk, als je slechts leeft in de geestelijke wereld, dan spelen deze dingen niet, en je hecht er niet veel belang aan. Geestelijk maakt geen verschil voor je of b.v. kiest voor gebakken of gekookte aardappels bij uw eten. Toch moeten we veel besluiten maken om te leven in de natuurlijke wereld .

We beseffen dat 'geestelijk zijn' inhoudt dat wij altijd een 'geestelijk besef' hebben, ofwel in alles wat we doen een 'geestelijke waarneming'. Maar om praktisch te leven op deze aarde, moet je je ook bezighouden met de dagelijkse taken en verantwoording. We wassen bijvoorbeeld onze handen. Je handen wassen is geen geestelijke handeling. Je kunt het 'vergeestelijken' door in tongen te spreken terwijl je je handen wast, maar het is nog steeds een natuurlijke handeling. Ik zeg niet dat je bepaalde dingen niet kunt vergeestelijken. Je kunt uw autorijden vergeestelijken door in tongen te bidden, maar rijden is nog steeds een natuurlijke handeling. Wat ik hier probeer duidelijk te maken is dat er een geestelijke wereld en een natuurlijke wereld is, en in beide werelden wonen wij.

Onze plaats in de geestelijke wereld is slechts in Christus. Alle beweging buiten Hem om is occult, en daar dienen we ons verre van te houden. Vandaar dat de Bijbel duidelijk leert om door het geloof op Hem alleen te zien en dat alles wat niet uit geloof zonde is. Geloof is een geestelijke handeling. Als we het in het natuurlijke proberen, dan is het een vorm van religie.

In de natuurlijke wereld hebben we vijf zintuigen die betrekking te hebben op de natuurlijke wereld . Het zintuig van zicht, gehoor, geur, smaak en tast. Met deze vijf natuurlijke zintuigen hebben we contact met de natuurlijke wereld , dat wil zeggen dat dit slechts alles is waarmee we in de natuurlijke wereld kunnen waarnemen wat er om ons heen, aan ons en binnen in ons gebeurt. Het zijn zintuigen die deel uitmaken van ons fysieke lichaam. We hebben echter nu ook de geestelijke mens. Onze geest is gemaakt om te leven in de op de geestelijke wereld. Net als in het natuurlijke zijn er ook vijf geestelijke zintuigen. Net als in het natuurlijke, zo is het ook in het geestelijke. In feite kwam het geestelijke vóór het natuurlijk. We hebben geestelijk zicht, geestelijke smaak, geestelijke geur, geestelijk gehoor, en geestelijke tast. De bijbel spreekt over de ogen van onze kennis, de innerlijke ogen van onze geest. Zien met de ogen van onze geest. Voorbeelden uit de Bijbel: *Hij die een oor heeft, laat hem horen wat de Geest zegt.* Hij heeft het hier over geestelijke gehoor; ze horen hem wel in het natuurlijke, maar Jezus roept de mensen op om te horen wat de Geest hier zegt, en om dat oor te hebben! Sommigen zijn dus doof alsof ze geen geestelijke oren hebben. Zeggen wij dat soms ook niet aan onze kinderen als ze niet luisteren (geen gehoor geven): 'heb jij geen oortjes?'. Er is ook een geestelijke smaak. *O smaakt, en ziet dat de Here goed is.* Geestelijke geur is te vinden in Phil. 4:18 waar Paulus zegt dat de offergave die hij van hen

ontvangen had een 'welriekend' offer voor God is. Er is een geest van zwaarte en er is een geest van vrijheid, van zware duisternis en licht. Dit is geestelijk voelbaar. De Heilige Geest wordt ook als tastbare substantie aangeduid om dat te bezitten (niet als een 'energie' – hoewel Hij vol explosieve kracht en energie is, maar dat is slechts een uitwerking van Zijn inwoning en aanwezigheid!). Gods Heilige Aanwezigheid is ook tastbaar, zo tastbaar dat we zelfs in het natuurlijke niet staande kunnen blijven omdat onze geest en ziel zich neerbuigt voor Hem als Zijn glorie zich openbaart. Ziet je met onze geest, leven wij de geestelijke wereld. Met onze fysieke lichamen, leven we in de natuurlijke wereld .

Wanneer iemand bijvoorbeeld sterft. Hoewel het natuurlijke lichaam sterft, maar de geest en de ziel blijven bestaan. En de persoon die is overleden kan niet communiceren met je op welke wijze dan ook, omdat hij of zij zijn lichaam mist. Daarom zijn demonen geesten die verlangen naar een natuurlijke lichaam om zich te manifesteren, te communiceren en te domineren.

Hoe zit het met de ziel? Wat doen we met de ziel? De ziel heeft betrekking op onze eigen bewustzijn. De ziel is een instrument in tussen het lichaam en de geest. De enige manier voor een mens om contact met de geestelijke wereld te krijgen is via je ziel. De enige manier voor de geestelijke wereld contact op te nemen met je natuurlijke wereld is door je ziel. Daarom is de ziel verbonden met je geest en je lichaam. Mijn lichaam heeft betrekking op de natuurlijke wereld en mijn geest heeft betrekking op de geestelijke wereld, dus mijn ziel heeft indirect een relatie met zowel de natuurlijke wereld als de geestelijke wereld. Onze ziel kan het instrument van demonen worden, zoals in het geval van niet wederom geboren mensen (wie je dient die is je meester en wiens vruchten je draagt die is je vader – al noemt iemand zich christen of broeder/zuster). Of in het geval van de geheiligde, aan God overgegeven en toegewijde, vernieuwde mensen - als God het wil - kan de ziel als een instrument worden gebruikt door de Heilige Geest in onze nieuwe natuur. Onze ziel bestaat uit onze wil, ons verstand en onze emoties en ze zijn onderworpen aan de natuurlijke wereld en de geestelijke wereld. Je kan je ziel laten beïnvloeden op natuurlijke wijze (b.v. antidepressieva, gezond eten, waar kijk je naar, lachen, op tijd naar bed, discipline, goede dingen doen), en op geestelijke wijze (geesten van depressiviteit etc., verkwikking door Gods Geest, geesten die zich in films of nieuws manifesteren, openbaringen van Gods Geest / engelen, genezing door Gods Geest of via boze geesten). Vaak werken deze zaken samen zoals je ziet. Met mijn natuurlijke ogen kan ik meedoen aan glaasje draaien, en geestelijk kan ik besmet raken. De andere kant is dat als ik vol ben van de Heilige Geest en gestorven aan mijzelf, ik gerust overal kan komen in deze vervloekte en zondige wereld en mijzelf - door genade - daarin vrij en onbesmet bewaren. Alles is mij nu immers geoorloofd, maar niet alles is nuttig.

Als je kijkt naar een zeer trieste film, ontvang je de beelden via je fysieke ogen en worden opgeslagen in je geheugen. Ze kunnen herinneringen veroorzaken op vergelijkbare wijze trieste incidenten in uw leven. Je wekt trieste en emotionele gevoelens op. Je kunt kijken naar een triller, en uw reageert met angst. Dit zijn natuurlijke reacties, waaraan op zich nog met uzelf niets geestelijks gebeurt (de inspiratiebron even achterwege latend). Of je zoje kunnen zitten in een dienst waar de aanwezigheid van God zeer sterk is. Uw emoties worden aangeraakt en je voelt de aanwezigheid van God. Onze emoties kunnen worden beïnvloed door zowel het natuurlijke of de geestelijke wereld. Op zich hoeft zo'n emotionele aanraking niets met een werking van God te maken te hebben, omdat het een gewone reactie van uw ziel is. Slechts zal Gods Geest tot effect kunnen komen als je uw ziel ook wil buigen voor Hem en zo Gods Geest wil toestaan om Zijn werk te doen. Dat staat los van uw ziels gemoed. Evenzo

kan ik de grootste openbaringen verstandelijk begrijpen (ziel), en toch nog verloren gaan als ik er niet naar leef, d.w.z. ernaar ga leven in de geestelijke wereld.

Onze wil zal worden beïnvloed om te kiezen uit de geest of het natuurlijke rijk. Als je voor de juiste kiest, wordt je beloond voor uw keuzes. Als je verkeerd kiest, betaalt je de prijs voor uw verkeerde keuzes. De wil is verscholen in het centrum van een getouwtrek tussen het vlees en de geest en wordt uiteindelijk geleid door het hart, want daaruit zijn de oorsprongen des levens. Ik kan nog zo mijn best doen om de juiste beslissingen te maken, maar als mijn hart er niet in is, dan zal ik uiteindelijk toch de verlangens van mijn hart gaan volgen. Arglistig is het hart, en het heeft vernieuwing nodig. God geeft ons een nieuw hart, om daarnaar te leven. Dat moet na vernieuwing in samenwerking met de wil, om het nieuwe leven te leven volgens je nieuwe hart, en niet je oude, natuurlijke verdorven zondige hart. Iemand die geen nieuw hart van God heeft ontvangen, kan nooit de juiste beslissing maken, en zo God behagen door het beloofde land in te gaan – d.w.z. een geestelijk volwassen leven gaan leven. Zelfs na berouw en bekering van dode werken moeten we onze wil blijven onderwerpen aan God. Dat vraagt onafgebroken zelfonderzoek en in de spiegel kijken (Gods Woord). Je verstand, je gedachtenleven, je verstand, wordt het ‘oorlogsgebied’ waar je beslist om het te herprogrammeren met geestelijke gedachten of bestaande programma’s te volgen die met natuurlijke gedachten. Wat we hier proberen aan te tonen is het feit dat de ziel is onderworpen aan zowel de geest en de natuurlijke wereld, en dat verbaast veel mensen. Many people don’t realize that their minds contact the spirit world. Veel mensen niet beseffen dat hun verstand contact heeft met de geestelijke wereld. We weten dat het verstand contact heeft met de natuurlijke wereld. Maar ons verstand is ook in contact met onze geest, dat vervolgens in contact is met de geestelijke wereld. Wat gebeurd is, is toen de mens in zonde viel, de verbinding met de geestelijke wereld was geblokkeerd. De gevoeligheid en bekwaamheid van de ziel om contact te hebben met de geestelijke wereld is echter nooit verandert – hiertoe werd zij immers geschapen. En de mens van vandaag is afhankelijk van de natuurlijke wereld om kennis en inzicht te verkrijgen. Occulte mensen maken slechts gebruik van de bekwaamheid van de ziel om te kunnen ontvangen uit de geestelijke wereld. Als christenen buiten Jezus om in de geestelijke wereld gaan handelen, dan bewegen zij zich op deelfde wijze als deze occulte mensen, buiten de bescherming en het gezag van Jezus. Levensgevaarlijk dus en ten koste van je eigen leven. God verbied na de zondeval om je zonder Hem je in die ‘verborgen’ (=occult) wereld te begeven. Met Hem is het een heel ander verhaal en wil God juist dat we ons in Hem begeven in de geestelijke wereld, om Hem ook daar te vertegenwoordigen. Na wedergeboorte zijn we werkelijk een ‘persoonlijkheid’ met gezag van God in de geestelijke wereld. Occulte mensen blijven altijd afhankelijk van de verbonden die zij hebben met boze geesten en blijven hen slaafs onderworpen. Zij kennen geen vrijheid – hoewel de demonen dit in eerste instantie wel zo willen doen overkomen. God is zo niet. Wij zijn Hem vrijwillig onderworpen, en Hij blijft onze vrije wil en liefde voor Hem erkennen, waarderen en wil juist daarom samen met ons leven en ons Zijn gezag en autoriteit geven.

De natuurlijke mens heeft vele jaren nodig gehad om de wetten van elektriciteit te begrijpen en toe te passen. Maar als je in de geest zoje leven, zoje je meteen weet wat te doen. De mens heeft de intuïtieve kwaliteit verloren. Intuïtie in de zin dat je dingen weet zonder ze te zien: oftewel ‘geloof’, wat de zekerheid is van hetgeen men hoopt en het bewijs van wat je niet ziet. Daarom ook is het zichtbare niet voortgekomen uit het waarneembare. Dit zijn geen ‘kracht’-uitspraken maar gewoon de geestelijke wetten. Heel simpel, praktisch en vanzelfsprekend voor een wedergeboren mens. In het natuurlijk moeten we leren en leren kost tijd en inspanning. Het is net als piano leren spelen. Het kan makkelijk 8 jaar duren voordat je

goed kunt spelen en daarbij een erkend diploma hebt behaald. Maar wanneer de geestelijke wereld leeft en je ziet in de hemel een hemelse piano, ook al heb je in uw hele aardse leven nooit een piano bespeeld, kun je gelijk spelen, zonder langdradige oefeningen of diploma's. Vandaar dat occulte rockbands kwaliteiten van geesten kunnen krijgen en soms zelfs demonen door hen heen spelen en zingen. De andere kant is ook dat in aanbiddingsdiensten de muziek ook 'hemels' kan zijn omdat we God zo aanbidden in geest en in waarheid dat engelen ons bekwaamheid geven om te spelen, deuntjes geven om te spelen, liederen geven om God groot te maken, meezingen, etc. Maar de gevallen mens heeft die bekwaamheid dat vanzelfsprekende contact met de geestelijke wereld verloren na de zonderval en is van God gescheiden – verbannen – omdat hij zich onderwierp aan satans verlokking. De mens zijn ziel is afgesneden en alles wat de mens leert om te worden moet hij nu met inspanning leren van het natuurlijke rijk. Wat gebeurt wanneer opnieuw wordt geboren is dat er een vernieuwing plaatsvindt. God heeft alles weer hersteld, je bent een nieuwe schepping en je ziel kan zich weer begeven in beide werelden: in het natuurlijke en in het geestelijke. Sterker nog: God wil dat we ons leven ontwikkelen tot volwassen zonen en dochters God in het geestelijke. God is immers geest. Voor Jezus was het zo vanzelfsprekend om in de geestelijke wereld te leven dat Hij geen moeite had om op water te lopen, brood te vermenigvuldigen en wonderen en tekenen te doen. Het was vanzelfsprekend, en Hij vroeg zich ernstig af waarom zijn discipelen niet geloofden. Regelmatig noemde hij ons 'kleingelovigen'.

Eph 4:18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten;

Er is een verduistering van het begrip van de ziel, wanneer het leven van God is afgesneden. Toen Adam in zonde viel, kwam er duisternis in zijn ziel. He was blocked out from his spirit man and was left with the natural realm to grope about with. Hij wordt gescheiden van zijn 'geestelijke' mens en bleef in het natuurlijke rijk rondtasten. Toen Jezus kwam, kwam Hij om de ziel van de mens in haar volle functioneren zowel in de natuurlijke wereld als in de geest te herstellen. Hij kwam onze zielen redden. Hij wil onze ziel terugbrengen in haar oorspronkelijke functie in de geestelijke wereld. Toen we opnieuw werden geboren, begon het proces van het 'vergeestelijken' van onze ziel. Je verlangens, je wil, je denken en gevoel begon vernieuwd te worden door de Heilige Geest en zo begon je in de geestelijke wereld te leven.

Rom 8:5 Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

Rom 8:6 Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Rom 8:7 Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

Rom 8:8 En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Rom 8:9 Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in je woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

Rom 8:10 En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.

Rom 8:11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in je woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in je woont.

Rom 8:12 Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven.

Rom 8:13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

Rom 8:14 Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods.

De ziel moet weer worden afgestemd op geestelijke dingen.

Rom 12:2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Hier wordt gesproken over hoe we onze geest in God moeten vernieuwen. Toen we opnieuw werden geboren, er is het licht dat schijnt in onze geest en God begint met het doorbreken van de geestelijke wereld in onze ziel. Onze zielen beginnen door te breken in de geestelijke wereld. Het is als een kuiken dat uit een ei kruipt. Als iemand opnieuw wordt geboren is hij als een ei dat wordt gelegd, Gods Geest moet daar op broeden, er kan nog van alles misgaan, maar er is nieuw leven in het ei. Dan, wordt het tijd dat het kuiken dat zich heeft ontwikkeld, uit het ei gaat kruipen en zelfstandig gaat leven in de nieuwe wereld. Dat vraagt veel inspanning, maar het is ervoor gemaakt. Zo beginnen onze zielen te leven in een (geestelijke) wereld waar zij (als het goed is) nog nooit eerder zijn geweest. Zonder bescherming is het een zeer gevaarlijke wereld, waar we zeer eenvoudig ten prooi kunnen vallen. Daarom zijn er dingen die vanuit de natuurlijke wereld in de geestelijke beangstigend zijn voor de ziel. Het is net alsof je een klein kind in een onbekende donkere plaats zet. Het kind zal bang zijn, omdat het geen vertrouwde elementen om zich heen ziet en geen grip of zicht heeft op de omgeving. Maar als het zijn eigen slaapkamer is en wij doen alle lichten uit, dan zal het niet bang zijn omdat het kind bekend is met de omgeving.

Hetzelfde gebeurt als onze geest zich gaat begeven in de geestelijke wereld en onze ziel gaat deze dingen ervaren. Daarom moeten we blijven in Christus. Want we zijn niet alleen in de geestelijke wereld – er zijn demonen om ons heen, maar bovenal zijn er twee maal zoveel engelen van God. Deze kunnen ons slechts terzijde staan als ons hart volkomen uitgaat naar God. Wanneer de Heilige Geest meer en meer je geest domineert, begint je dieper en dieper te gaan in de geestelijke wereld. Deze verhuizing van uw ziel van de natuurlijke naar de geestelijke wereld is de overschrijding van de Jordan in je leven. Het moment dat je opnieuw geboren bent heeft je een besluit genomen. Toen je een beslissing maakte om Jezus Christus te aanvaarden, was het tegelijkertijd een natuurlijke en een geestelijke werking. JE hoorde in het natuurlijke aangaande Jezus, je ontving dit in uw ziel, en aanvaardde dat. Toch was het ook Gods Geest die tot je sprak, je ontving het niet slechts in uw ziel door uw natuurlijke oren, maar je ontving het ook in uw ziel door uw geest. Nadat je overtuigd bent geraakt, nam je een besluit om je over te geven aan Jezus Christus als redder van uw ziel. Ziet u, als wij niet wederom geboren zijn, dan is de bekwaamheid er wel van onze ziel om dingen waarte nemen in de geest, zij het zeer onderontwikkeld, maar het is te trainen. Toch zullen wij zonder Christus altijd ten prooi vallen aan demonen, als wij geen nieuwe schepping zijn. Daarom kan ook de Heilige Geest ons overtuigen en kunnen engelen zondaren helpen, inspireren en genezen in opdracht van God (er worden vele mensen genezen tijdens b.v. campagnes, maar niet iedereen bekeerd zich ook).

Wanneer je besluit om te bidden in tongen, ongeacht hoeveel de Heilige Geest wil bidden in u, toch maakt uw ziel de beslissing. God zal je nooit zijn wil opleggen maar zal uw keuzes altijd respecteren.

1Co 14:15 Wat is het dan? Ik zal wel met den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand bidden; ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal ook met het verstand zingen.

Wie maakt de beslissing? Hoewel je bidt in tongen, het is uw geest die bidt, maar wie maakt de beslissing? *U!* Uw ziel, met uw verstand, soms met emoties of soms zonder emoties maken het besluit. Uw ziel maakt een besluit om de geest door je heen te laten bidden. En terwijl de geest bidt door je lichaam, is je ziel steeds erbij betrokken en heeft het onder controle. Dit is totaal anders dan trances in het occulte waar je de controle verliest aan demonen.

Hoe kunnen we dit weten? Als ik besluit om in tongen te bidden, dan beslist mijn ziel om mijn geest te laten bidden. Mijn geest kan niet zelfstandig mijn wil omzeilen. Mijn geest moet toestemming en meewerking van mijn ziel hebben. Daarom is het mijn geest die b.v. een gebedslast geeft op mijn ziel om te gaan bidden. Mijn ziel maakt b.v. een beslissing om zich over te geven aan de Geest en mijn geest bidt begint dan te bidden. De Heilige Geest leidt ons zo om in het natuurlijke dingen wel of niet te doen, dat kan van bidden zijn, tot alledaagse dingen om b.v. een brood extra te kopen (wat je normaal misschien nooit doet, maar God weet dat je bezoek krijgt) en allerlei werkingen en velerlei gaven van God. Wanneer mijn geest bidt, begrijpt mijn verstandelijk inzicht dat gebed niet, maar het andere deel van mijn verstand en werking van mijn hersenen is onderworpen aan de leiding van mijn geest en doet mijn mond op en neer gaan zoals het hoort en zich onderwerpt aan de geest. Wanneer je mond beweegt en in tongen bidt, dan is uw geest aan het bidden, en je verstand en ook de werking van je lichaam geeft zich vrijwillig en aan de geest over. Dat is een bewuste actie, een keuze, een overgave. Als je lippen bewegen, is je ziel nog steeds overgegeven. Als je je lippen beweegt zonder bewuste overgave aan Gods Geest, dan is het een vruchteloze gewoonte geworden, een godsdienstige handeling. Wat eens begonnen is in de geest, eindigt nu in het vlees, het is een handeling zonder leiding van je geest, slechts een handeling omdat je ziel ertoe besluit. Je vlees heeft nog steeds de bekwaamheid om in tongen te spreken, maar je ziel is daarbij niet onderworpen aan de Geest van God ofwel onze geestelijke ogen zijn daarbij niet alleen gericht op Jezus.

De Heilige Geest, noch je menselijke eigen geest, gaat nooit voorbij aan het gezag van je eigen ziel (boze geesten kunnen dat wel doen als zij eenmaal toestemming hebben gekregen van je ziel of een verbond met je hebben, maar daarvóór kunnen zij dat niet – anders zouden zij zich zomaar in iedereen kunnen manifesteren zonder dat de mens daar controle over heeft). De geest moet altijd in samenwerking leven met de ziel. Er is geen enkele manier dat de of een geest kan werken zonder de ziel. Dit geldt ook voor hun werking en ‘voorspoed’ in de hemelse gewesten. Engelen kunnen slechts zover hun gezag doen gelden als wij hen geven door geloof en overgave aan God. Daarom moeten wij volhardend geloven in de beloften van God en niet opgeven en halfverwege wat anders gaan geloven, want dan geven we het gezag weer uit handen. Er is geen enkele manier waarop de geest kan functioneren zonder onze ziel. Het verschil is dat als onze ziel zich volkomen aan God heeft overgegeven, de Heilige Geest zich volkomen kan openbaren en manifesteren. Als onze ziel doorbreekt in de geestelijke wereld, dan is dat het begin van het beloofde land in ons leven.

Jos 3:13 Want het zal geschieden, met dat de voetzolen der priesteren, die de ark van den HEERE, den Heere der ganse aarde, dragen, in het water van de Jordaan zullen rusten, zo zullen de wateren van de Jordaan afgesneden worden, te weten de wateren, die van boven afvlieten, en zij zullen op een hoop blijven staan.

- Jos 3:14** En het geschiedde, toen het volk vertrok uit zijn tenten, om over de Jordaan te gaan, zo droegen de priesters de ark des verbonds voor het aangezicht des volks.
- Jos 3:15** En als zij, die de ark droegen, tot aan de Jordaan gekomen waren, en de voeten der priesteren, dragende de ark, ingedoopt waren in het uiterste van het water (de Jordaan nu was vol al de dagen des oogstes aan al haar oevers);
- Jos 3:16** Zo stonden de wateren, die van boven afkwamen; zij rezen op een hoop, zeer verre van de stad Adam af, die ter zijde van Sarthan ligt; en die naar de zee des vlakken velds, te weten de Zoutzee, afliepen, vergingen, zij werden afgesneden. Toen trok het volk over, tegenover Jericho.
- Jos 3:17** Maar de priesters, die de ark des verbonds des HEEREN droegen, stonden steevast op het droge, in het midden van de Jordaan; en gans Israel ging over op het droge, totdat al het volk geëindigd had door de Jordaan te trekken.

Op het moment dat de voeten van de priesters die de Ark droegen in de Jordaan waren stopte de rivier volledig met stromen en het water liep zelfs terug tot ver voorbij Adam - hij was ervoor toch vol. Het was niet eerder dan dat zij IN het water gingen staan dat het water werdt gestopt en terug gestuurd. Het water werdt ver weg voorbij Adam als op een hoop verzameld. Heb je wel eens een berg water gezien? Het staat in de Bijbel dat dat kan! De rest van het water stroomde gewoon weg, de zee in. Wanneer je kijkt naar II Kon. 2 is daar het zelfde verhaal van Elia en Elisa met de opgerolde mantel, ze namen de mantel en zij gebruikten de mantel om in water te slaan. Het moment dat de mantel het water raakte, scheidde het water zich en er bleef een droog pad over

2Ki 2:8 Toen nam Elia zijn mantel, en wond hem samen, en sloeg het water, en het werd herwaarts en derwaarts verdeeld; en zij beiden gingen er door op het droge.

De toegang van de ziel in de geest is slechts een eenvoudige beslissing en handeling van geloof. Maar de vernieuwing van de ziel in het weten en onderscheiden van met de dingen van de Geest kost tijd. Soms weten we dingen, maar begrijpen het niet. Soms moet je dingen eerst begrijpen en dan weet je het. Soms weet je dingen gedeeltelijk, hoewel je niet de volledige betekenis begrijpt.

Act 27:10 En zeide tot hen: Mannen, ik zie, dat de vaart zal geschieden met hinder en grote schade, niet alleen van de lading en van het schip, maar ook van ons leven.

Paul zegt hier 'ik zie'.

θεωρέω theōreō - *To be a spectator of, that is, discern, (literally, figuratively [experience] or intensively [acknowledge]): - behold, consider, look on, perceive, see.*

Act 23:6 En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in den raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; ik word over de hoop en opstanding der doden geoordeeld.

Hier zegt Paulus 'ik weet'.

Γινώσκω ginōskō - *A prolonged form of a primary verb; to "know" (absolutely), in a great variety of applications and with many implications (as shown at left, with others not thus clearly expressed): - allow, be aware (of), feel, (have) known (-ledge), perceive, be resolved, can speak, be sure, understand.*

Heb 4:12 Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

Het woord scheidt de gedachten en bedoelingen van het hart. Elke gedachte in uw geest wordt onderscheiden of het uit de Geest of uit het natuurlijke rijk is. Als het uit de Geest van God is dan onderwerp je jezelf daaraan. Als het niet uit de zo is dan leg je deze opzij en vergeet je het.

2Co 10:3 Want wandelende in het vlees, voeren wij den krijg niet naar het vlees;

2Co 10:4 Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten;

2Co 10:5 Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus;

2Co 10:6 En gereed hebbende, hetgeen dient om te wreken alle ongehoorzaamheid, wanneer uw gehoorzaamheid zal vervuld zijn.

2Co 10:7 Ziet gij aan wat voor ogen is? Indien iemand bij zichzelf betrouwt, dat hij van Christus is, die denke dit wederom uit zichzelf, dat gelijkerwijs hij van Christus is, alzo ook wij van Christus zijn.

Het was niet alleen één gedachte of twee gedachten die we moeten onderwerpen aan Christus. Maar de Bijbel leert ons om elke gedachte aan Christus te onderwerpen. God wil dat de ziel zich richt en gaat begeven in de geestelijke wereld. Voordat God's zalving kan stromen door u, moeten uw gedachten worden vernieuwd en 'vergeestelijkt'. Dat wil zeggen, dat we dingen uit de Geest moeten denken in plaats van aardse zaken. Je moet een bepaalde gedachtengang hebben voordat je zich kunt bewegen in de Geest. De belemmering is niet alleen in het lichaam, maar ook in de innerlijke ziel. De verlangens van je hart / wil, je gedachtengangen en emotionele verbindingen. Hoe je ziel hierin is vernieuwd bepaalt of je zich kunt bewegen in de zalving of niet. Dat wil zeggen een eigen orioginele zalving uit inptimiteit met God en vernieuwing in plaats van een zalving die je draagt van iemand anders. Wanneer je ziel is ingesteld op de dingen van de Geest, bent je in een positie waar je zich kan overgeven aan de dingen van God.

Bijvoorbeeld: in dit aardse leven hebben we allemaal onze. Het zoje mooi zijn als alles als vanzelfsprekend zoje worden geregeld. Maar zo werkt het leven niet, er is een taak voor je om te doen. JE gaat bijvoorbeeld naar de supermarkt voor boodschappen. Hoe praktisch zoje het zijn als al het winkelen voor je werdt gedaan, maar de meeste mensen moeten zelf gaan winkelen. Hoe praktisch zoje het zijn als je vanzelf werk krijgt, maar de meesten moeten zelf solliciteren. Hoe praktisch is het als je vanzelf je paspoort en rijbewijs vernieuwd krijgt, maar we moeten er zelf achteraan gaan om het te regelen. Soms zijn er dus van die dagen dat je gewoon bezeg bent met alle dagelijkse aardse beslommeringen en verantwoordelijkheden.

Nu, als er iemand komt met een geestelijke nood, en het is een kleine nood. Ze vragen om gebed of iets dergelijks, dan kan ik dat tussen de dagelijkse dingen door nog wel oplossen. Zelfs al zouden ze vragen om een woord van God ter bemoediging of misschien een wopord van wijsheid of profetie. Dan is dat globaal nog wel in te passen in ons dagelijkse werk, en we kunnen ook nog wel iets van God doorgeven aan die persoon. Maar zoje ik ten volle Gods Wijsheid met zo'n persoon kunnen delen? Zoje ik ten volle van de Geest kunnen horen als mijn ziel zo afgestemd is op de aardse beslommeringen? Ik zal globaal een indruk kunnen krijgen in de Geest, maar om 100% dienstbaar te zijn, daar is toewijzing en afzondering voor nodig. Overall is een tijd voor, zoals de Bijbel ons leert. Als de nood meer toewijding van ons vraagt, dan onze ervaring om 'snel even' in- en uit- te gaan in de geest, dan moeten we zo'n persoon doorverwijzen naar een speciale bijeenkomst, waar wij ons ook meer voor voorbereiden en tijd nemen om ons af te zonderen voor God, zodat Hij ten volle tot Zijn doel

kan komen en alle eer krijgen die Hem toekomt in het volbrachte verlossingswerk dat Hij wil manifesteren. Daarom zijn er tijden en seizoenen voor alles, om maximaal het beste te geven aan God en zodat God maximaal het beste kan geven. Het komt Hem toe dat wij ons toewijden en de juiste tijden en seizoenen herkennen en ons daaraan overgeven. Als mensen dan zeggen, nee ik wil dat je nu voor me bidt, dan missen ze de volle zegen van God. Daarom is het goed om je best te doen om naar bepaalde diensten te gaan, je voor te bereiden en er naar uit te zien. Als ik toch bewillig om tijd te nemen voor zo'n persoon, dan zal ik eerst tijd moeten nemen voor God, Hem aanbidden, mijn ziel afstemmen, de atmosfeer van Zijn aanwezigheid creëren, wachten op Hem. En toch, ik kan het niet maken. Als Hij er is, dan is Hij er, maar is Hij er niet, dan niet. Zijn aanwezigheid is wat anders dan de zalving of dingen oppikken in de Geest. Om meer in deze dingen te kunnen wandelen, en ons meer en sneller in Zijn Aanwezigheid te kunnen bewegen, is het noodzakelijk dat we ons dagelijks begeven in Hem. Tijd nemen voor persoonlijk gebed, veel tijd – geen voorbede, maar overgave, luisteren, aanbedding. Doe ik dat niet, dan kan ik de Heilig Geest wel vragen, maar ik heb mijn aandeel niet gedaan, Ik heb het protocol niet gevolgt. Nogtands kan een gegeven zalving en gave wel werkzaam zijn, maar we zoeken God meer als de zalving of gave. Als ik met mijn hele leven mij vrijwillige overgeef aan God, en ik vraag iets, dan zal God het mij altijd geven.

Er is dus een tijd en een plaats om bepaalde dingen te doen. Dat is waarom we zeggen dat om over te gaan naar het rijk van de geest, je een bepaalde gedachtgang moet hebben. Ik heb het niet over vleeselijke disciplines, offers, dienstbetoon, spreken in tongen terwijl je boodschappen doet of enige andere godsdienstige handeling. Het is niet wat je doet in eerste instantie, maar hoe je denkt en voelt en wat je wil. Godsdienstige handelingen of levensstijl kunnen een gewoonte worden zonder God, je gedachtengangen, je emoties of diepste wil niet. Zij blijven actueel en zijn een graadmeter voor je geestelijke toestand.

Soms is na een dienst de zalving er nog steeds en ben je nog steeds 'gedeeltelijk' in de Geest. Je kunt dan makkelijk woorden van kennis of profetieën geven of bidden voor de zieken en bezetenen met tekenen en wonderen. Met andere woorden, als je begrijpt wat bedoeld wordt met de ziel die beweegt in de Geest, kun je letterlijk zeggen: ik ben nu in de Geest, ik ben nu uit de Geest. Je weet wanneer uw geest zich verplaatst in Geest en wanneer uw ziel weer is afgestemd op het natuurlijke rijk. Je kunt dan zeggen: "Ik ben nu in de natuurlijke wereld, geef me de tijd om in de geestelijke wereld te komen". Je wordt als Elisa, die zegt: "Breng me een minstreel." Je weet hoe te komen in de wereld van de Geest .

Dat is wat ik bedoel met de Jordaan. Elisa doortrok de Jordaan met Elia en trok later weer terug door de Jordaan: in en uit het beloofde land. De Jordaan is de scheidslijn tussen de natuurlijke wereld en de geestelijke wereld. Er zijn bepaalde tijden en plaatsen waar je zelf beslist wanneer en waar je gaat begeven in de geestelijke wereld. Dit is weer wat anders als een onafgebroken bewustzijn van de geestelijke dingen om je heen. JE kunt zich instellen, oefenen in Gods gedachtengangen. God wil gekent zijn en Zichzelf aan ons openbaren. Hij is niet alleen een Vader voor zijn babies, maar ook een Vader voor zijn volwassen kinderen en er is een weg om daar te komen en de omgang van God met volwassen zonen en dochters is heel anders dan zijn omgang met geestelijke babies. Er zijn mensen die 8 uur per dag besteden aan gebed en intimiteit met God. Als er een belangrijke samenkomst komende is en ik moet daar spreken ofwel dienen, dan moeten we ons degelijk soms dagenlang, urenlang voorbereiden in gebed en intimiteit. We krijgen dan een heel andere dienst dan als we ons kort tevoren af proberen te stemmen op God. God kan wel iets doen, maar dat is bij lange na geen volheid zoals God die geven wil. Moeten we dan altijd zo leven? Nee, er is een tijd voor alles. Soms zijn er tijden van gebed en afzondering in dienst van God, met weinig slaap of eten, of

we vasten. En soms zijn er tijden dat ons lichaam weer rust nodig heeft en moet eten. Beide tijden zijn van God. Het één is niet meer dan de ander. Als we maar in dienst van God leven, als we maar en discipel, een volgeling van Jezus zijn. Soms kan het lang duren voordat we ‘in de Geest’ zijn, soms uren, soms dagen, soms weken. Wees niet ontmoedigd, maar volhard in je geloof. Zet je hart erop, en God zal je ‘belonen’. Daarom zijn training, spreken, evangeliseren, folderen, Bijbelstudie, diensten, onderlinge bijeenkomsten, gemeenteleven etc. belangrijk. Zij helpen je om je ziel te trainen in de dingen van God – als je dat wil. Geestelijke opvoeding, tucht en onderwijs, onderlinge relaties zijn goed, omdat het onze ziel traint en onze geest scherpt, en Gods zalving kan toenemen. Zonder dat scheppen we slechts een ongetrainde geest en ongedisciplineerde gedachten, welke zich uiten in geestelijke losbandigheid, wat niet anders dan afgoderij is. We moeten dan wel blijven verlangen naar God en niet een tevreden groep mensen worden die zo gelukkig zijn met zichzelf. Het gaat te allen tijde om God!!

Act 27:10 En zeide tot hen: Mannen, ik zie, dat de vaart zal geschieden met hinder en grote schade, niet alleen van de lading en van het schip, maar ook van ons leven.

Paul zegt hier ‘ik zie’ (Theoreo).

θεωρέω theōreō - To be a spectator of, that is, discern, (literally, figuratively [*experience*] or intensively [*acknowledge*]): - behold, consider, look on, perceive, see.

Je ziet het en je begrijpt het tegelijkertijd. Zowel uw ziel als uw geest zijn hier betrokken. Uw geest ziet het, en uw ziel begrijpt het en kan het zinnig vertolken in de natuurlijke wereld en het praktisch toepasbaar maken.

Act 23:6 En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in den raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; ik word over de hoop en opstanding der doden geoordeeld.

Hier zegt Paulus ‘ik weet’ (ginosko).

γινώσκω ginōskō - A prolonged form of a primary verb; to “know” (absolutely), in a great variety of applications and with many implications (as shown at left, with others not thus clearly expressed): - allow, be aware (of), feel, (have) known (-ledge), perceive, be resolved, can speak, be sure, understand.

Ginosko betekent dat je het begrijpt. Je weet en onderscheidt gewoon iets in je ziel in de natuurlijke wereld om je heen. Hier is geen inspiratie van God door de Heilige Geest voor nodig. Dit kan functioneren in kennis gebied, emotioneel gebied, natuurlijk/materieel gebied.

Act 28:24 En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd werd, maar sommigen geloofden niet.

Act 28:25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders,

Act 28:26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.

Act 28:27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.

Paulus zegt hier: ‘Bemerken’

εἶδω eīdō - A primary verb; used only in certain past tenses, the others being borrowed from the equivalent, properly to *see* (literally or figuratively); by implication (in the perfect only) to *know*: - be aware, behold, X can (+ not tell), consider, (have) known (-ledge), look (on), perceive, see, be sure, tell, understand, wist, wot.

Eido is het woord dat soms wordt gebruikt in de natuurlijke wereld om te zien. Maar vaak wordt het gebruikt wanneer er wordt gesproken over het zien in de geest. Het is je geest aan het werk. Je ziel kan dingen ‘doorzien’ en oppakken van de ervaringen van je eigen geest omdat het daarvoor gevoelig is (geworden). Jezus doorzag soms dingen in zijn geest (kleine letter), en wist zo in zijn ziel (Die daarin getraind was) waar de mensen om hem heen mee bezig waren. Als je je ziel traint in de geestelijke dingen door vernieuwd te worden in Christus, dan zal je merken dat ook deze dingen meer zullen voorkomen. Je gaat dingen van de geest begrijpen. Geestelijke entiteiten om je heen zullen je niet langer belasten of verlichten (iemand kan erg moe zijn zonder aanwijsbare reden of iemand kan erg verkwikt zijn), maar je zult weten wat er gaande is en je zult weten hoe hier praktisch mee om te gaan. Het zijn niet altijd dingen onder leiding van God of waar we dus iets mee moeten doen. Het is gewoon een werking van Gods schepping.

Eido is dus je geest aan het werk. *Ginosko* is je ziel aan het werk. *Theoreo* is zowel je geest en je ziel aan het werk. Daarom is het laatste zo krachtig. Als ik soms iets in de geest zie en ik begrijp het niet, kan ik me er niet in begeven. Ik bemerk iets, maar kan er praktisch nog niet veel mee. JE kunt alleen waarderen wat je ziet en dat is alles. Maar als je iets in de geest ziet en je begrijpt het (je ziel kan het praktisch omzetten), dan is dat krachtig. We kunnen er iets mee, we kunnen met die stroom mee, we weten wat God aan het doen is in een samenkomst bijvoorbeeld. We weten wat er aan de hand is met een bepaalde zuster en waarom, we weten de oplossing. Voor een juist begrip in deze zaken moeten zorgen dat we vernieuwd zijn in onze ziel – natuurlijk en geestelijk leven, waarbij we ons laten leiden door de Heilige Geest.

Na dit fundamentele inzicht, komen we tot deze conclusie. Als onze ziel eenmaal doorbreekt in de geestelijke wereld, het is gemakkelijk verder te gaan en leert het in en uit te gaan. Het neemt slechts een overgave van de ziel aan de dingen van de geest om door te breken in de geestelijke wereld. Het lijkt moeilijk maar het is makkelijk. Vraag maar aan degenen die in tongen bidden hoe moeilijk het is om in tongen te bidden. Bidden in tongen is zo eenvoudig dat je het letterlijk bijna overal kunt doen. Het is de eenvoudigste vorm van bidden. Natuurlijk, langer in tongen bidden vraagt meer discipline. Maar de daad van het bidden in tongen is eenvoudig. Wat is dan de strijd? Het moeilijke deel is je overgave, geloof.

Wandelen is eenvoudig, maar in de daad van een wandeling door de rivier de Jordaan die op dat moment hoog stond en een krachtige stroom had is een ander verhaal. Zeker als God dat van je vraagt en als je de priester bent die de heilige ark moet dragen. Deze priesters moesten elke gedachte dat een wandeling door een snel stromend riviertje onmogelijk is met de heilige ark, uit hun gedachten bannen. Alles wat ze ooit hebben geleerd in hun natuurlijke levenslessen zegt dat onmogelijk is. Als deze priesters onbekend en ongeïmproviseerd waren met het geloof in Gods wonderen, dan zouden ze dat nooit hebben gedaan. Als deze priesters aan een westerse school zouden zijn afgestudeerd, dan zouden ze dat nooit hebben gedaan. Hun hoofd zoje te vol hebben gezeten met kennis op basis wat ze in het natuurlijke zien. We hebben nooit eerder gedaan. Wie heeft zo iets eerder gedaan? Zoje het niet makkelijker voor ons zijn om een brug te bouwen? Het enige wat ze echter hoefden te doen is een stap in het water te zetten en er was een wonder. Wat is nu makkelijker? Welke kennis bron heb je nu meer aan? Het begrijpen van deze dingen kan later komen, nu vraagt God vertrouwen, overgave, geloof.

De vernieuwing van de ziel kost tijd. Maar overgave is een beslissing door uw wil en om daarnaar te handelen (toon je geloof uit je werken). Overgave is een daad. Vernieuwing is

een continu proces. Het is iets dat je doet, en hoewel je het niet ten volle begrijpt komt later het inzicht. God wil dat wij eerst gehoorzamen, als teken van ons vertrouwen in Hem, en dan zal Hij ons het begrip geven, ervaring en openbaring gaan hand in hand. Hij wil ons niet onwetend houden. Hij wil de dingen graag uitleggen. Maar Hij zegt: "Doe het eerst en vervolgens zal ik het uitleggen." Dat is het mooie aan onze God. Hij openbaart Zichzelf. Hoewel Hij omhult is in een mysterie, verlangt Hij er naar dat wij - zijn kinderen - Hem begrijpen. Hij ontvouwt en openbaart het mysterie stap voor stap aan ons, als we willen geloven.

Wanneer de ziel zich begint te bewegen in de geestelijke wereld, dan is het net als Petrus die voor het eerst op het water loopt. Denkt je dat het makkelijk was voor Petrus om de eerste stap uit de boot op het water te zetten? Ja! Want hij zag alleen op Jezus! Is hij anders gaan lopen dan dat hij normaal deed op het water? Nee! Want Hij was alleen bezig met Jezus en niet hoe hij nu eens op water zoje gaan lopen. Maar het moment dat hij zag op de golven, gebeurde er iets in zijn gedachten. Het was niet hoe hij liep dat hem deed zinken, hij struikelde niet over een golf of wat drijfhout of zo. Het was zijn denken dat hem deed zinken. Zijn natuurlijke ogen begonnen dingen te zeggen tegen zijn ziel: vrees en angst overviel hem en hij begon te zinken. In eerste instantie was hij in de geestelijke wereld. Het was de Geest die door hem werkte en zijn ziel bestuurde. Plotseling omdat angst hem overviel komt hij terug in de natuurlijke wereld, met de natuurlijke wetten. En hij was bijna verdronken.

Wat gebeurt er met de ziel bepaalt hoeveel onze ziel kunnen bewegen in de geest. En in welke wereld we leven, volgens wetten moeten we leven. Toen Petrus in de geest wandelde op het water, waren de natuurlijke wetten niet meer van toepassing, maar de geestelijke wetten: hij sprak en het was er: Jezus had immers gezegd: KOM! Daarom zijn wonderen en tekenen en voorzieningen ook niet moeilijk maar eerder vanzelfsprekend als we leven in de geestelijke wereld. We hebben het over het doorbreken in het domein van de Jordaan waar je niet langer bestuurd wordt door de natuurlijke gedachten, emoties en omstandigheden. Laat uw ziel zijn overgegeven aan de geest, bereid tot gehoorzaamheid aan alles wat je geest zegt en het inzicht komt later.

Wanneer je geest is niet ingesteld op de geestelijke wereld, bent je alleen in de natuurlijke wereld. Het kost een hoop inspanning om inzicht te krijgen in een hoop dingen, en geestelijke dingen zijn zo wie zo verborgen. Als je weet hoe door te breken in de geest en hoe terug te komen in de natuurlijke wereld, dan heb je geleerd om de Jordaan door te trekken. Zo wordt de geestelijke wereld wordt een gebied waar je vertrouwd mee bent. Net als spreken in tongen makkelijk is, zo makkelijk kunt je zich ook in en uit de geestelijke wereld verplaatsen.

Niemand hoeft je te leren om in tongen te spreken, de bekwaamheid is geestelijk. Ook het verstaan is geestelijk. Je geest bidt en begrijpt wat gezegd wordt, maar je natuurlijke verstand blijft op dat moment nog onvruchtbaar. Daarom moeten we ernaar streven dat we dit ook kunnen begrijpen in het natuurlijke om ook daar, vanuit de geest, vrucht te kunnen dragen. We kennen de taal geestelijk, het is ons niet geleerd op school. Sommige dingen echter houdt God aan zichzelf, de zaken die Hij verborgen wil houden. Maar in principe wil God met ons leven in Zijn 'wereld' en ons de dingen openbaren. We dienen een God van openbaringen, en toch is Hij niet te doorgronden met het verstand. Satan is een god van verborgenheden, en de hele occulte wereld houdt zich gehuld in verborgenheden. God houdt slechts de geestelijke dingen verborgen voor 'wijzen en verstandigen', maar aan de kinderen openbaart Hij het graag. God wil dus het verborgene openbaren.

Hij maakt Zijn raad bekend aan zijn dienstknechten de profeten en Hij wil zijn hartsverlangens en plannen delen met Zijn vrienden. Hoe praktisch kan het zijn, als God ons zijn plannen openbaart, zodat wij ons kunnen voorbereiden. God wil dat we onze ziel oefenen in het verstaan van de geestelijke zaken in overgave aan de Heilige Geest. Dan gaan we ook onze eigen tongetaal steeds meer begrijpen. We gaan het weten omdat we kunnen horen, zien, tasten, ruiken en proeven in de geest en onze ziel hebben getraind om daaraan gehoor te geven, meer dan de natuurlijke zaken. Als we deze dingen verstaan, dan is het vanzelfsprekend dat we weten wat God aan het doen is, en kunnen we ons voorbereiden en de juiste dingen zeggen, denken en doen. Dat kan levens redden!!

Als we weten wat God onze Vader doet, en we onze ziel daarin geoefend hebben, dan is het vanzelfsprekend dat we net als Jezus, alleen doen wat we de Vader zien doen!! Dan zullen we hier op aarde in deze wereld zijn gelijk Hij is, doen wat Hij doet en zeggen wat Hij zegt. Dan zal Hij medewerken met tekenen en wonderen, het woord bevestigende. Dan zullen we ontvangen wat we ook bidden, en zullen we weten dat onze Vader ons altijd verhoort. Dan zullen we ons leven graag geven voor het verlorene en zo een voorspraak zijn voor de mensen om ons heen en hen die ons vervolgen of liegende allerlei kwaad spreken.

Het gaat hierbij niet om de 'dingen' die je ziet in gedachten of woorden die te binnen 'schieten' of aardige gedahctes, maar een 'weten' van hetgeen (nog) niet zichtbaar is. Je weet gewoon dingen, of dat nu door een beeld of visioen, of door geen van de openbaringsgaven komt, je weet het gewoon in je geest. En God heeft het daar geplant. Je ziel heeft zich geoefend om de dingen van de geest te onderscheiden, en daarom weet je het. Dat heeft dus niets te maken met dromen of visioenen. Die dingen maken je niet geestelijk. Al sprak ik met de tongen der engelen of had de meest wonderlijke openbaringen, dat maakt mij niet geestelijk bekwaam. Ik moet mijn ziel bekwamen om in de geest, en daarmee de Geest van God te wandelen – in de liefde, immers God is liefde. En al is geen enkele gave werkzaam – al is dat bijna onmogelijk als je in de geest wandelt – je WEET en VERSTAAT de dingen van de geest en leeft in OVERGAVE aan de Heilige Geest en leeft IN Hem. Geloof immers is de ZEKERHEID van wat je hoopt en het BEWIJS van wat je niet ziet. Als geloof werkzaam in je is door de Geest van God dan weet je en versta je de dingen zonder de openbaringsgaven. Je hebt eenvoudig je ziel weer laten functioneren in waar het oorspronkelijk ook voor geschapen was: het zien, horen, ruiken, smaken en tasten van de geestelijke dingen.

Mochten we toch belast worden met de natuurlijke aardse zaken en zonden. Jezus Christus is onze voorspraak en advocaat en Hij treed op om al die zaken op zich te nemen. Wij moeten niet bezig zijn met die zaken waar onze advocaten zich mee belast hebben. Hij pleit ons vrij. Wij zijn schuldenaars van Hem. Het minste wat wij kunnen doen is in Zijn gegeevn vrijheid te wandelen en dankbaar gebruik maken van de rijke erfenis die Hij ons medegedeeld heeft in Hem en functioneren in die hoge positie die Hij ons heeft gegeven in Christus, om Zijn Naam te verkondigen en te verhogen en te eren, overal waar Hij ons zend.